

До уваги розпорядників акцизних складів!

ДФС України на головній сторінці офіційного веб-порталу за посиланням <http://sfs.gov.ua/media-tseentr/novini/380739.html> повідомила наступне

Відповідно до пункту 22 підрозділу 5 розділу XX «Перехідні положення» Закону України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» внесені зміни до норм Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Так, платники податку зобов'язані з 01 травня 2019 року до 01 червня 2019 року зареєструвати в системі електронного адміністрування реалізації пального усі акцизні склади, розпорядниками яких такі платники податку будуть станом на 01 липня 2019 року.

З метою забезпечення норм ПКУ було розроблено такі нормативно-правові акти:

- постанова Кабінету Міністрів України від 24 квітня 2019 року № 408 «Деякі питання електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового», якою затверджений Порядок електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового. Відповідно до пункту 5 зазначена постанова набирає чинності з дня опублікування, крім пункту 4 цієї постанови та пунктів 19 – 44 Порядку електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового, затвердженого цією постановою, які набирають чинності з 01 липня 2019 року (опубліковано – газета «Урядовий кур'єр» від 25.05.2019 № 97);

- наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження форм заяви про реєстрацію платника акцизного податку з реалізації пального або спирту етилового та/або акцизних складів, акцизної накладної, розрахунку коригування акцизної накладної, заявки на поповнення (коригування) залишку пального, заявки на поповнення (коригування) залишку спирту етилового, Порядку заповнення акцизної накладної, розрахунку коригування акцизної накладної, заявки на поповнення (коригування) залишку пального, заявки на поповнення (коригування) залишку спирту етилового». Станом на 31.05.2019 проект наказу проходить процедуру погодження центральними органами виконавчої влади.

Враховуючи викладене, суб'єкти господарювання, згідно з нормами ПКУ, які наберуть чинності з 01 липня 2019 року, будуть мати можливість до 01 липня 2019 року зареєструватися платниками податку та зареєструвати в системі електронного адміністрування реалізації пального усі акцизні склади, розпорядниками яких такі платники податку будуть станом на 01 липня 2019 року.

Звертаємо увагу на те, що чинним законодавством не передбачено відповідальності у разі, якщо суб'єкт господарювання не зареєструвався платником акцизного податку з реалізації пального або спирту етилового та/або не здійснив реєстрацію акцизних складів до 01 липня 2019 року в системі електронного адміністрування реалізації пального.

Яке майно фізичної особи – підприємця не може бути використане як джерело погашення податкового боргу?

Відповідно до п. 87.3 ст. 87 Податкового кодексу України не можуть бути використані як джерела погашення податкового боргу платника податків:

- майно платника податків, надане ним у заставу іншим особам (на час дії такої застави), якщо така застанова зареєстрована згідно із законом у відповідних державних реєстрах до моменту виникнення права податкової застави;
- майно, яке належить на правах власності іншим особам та перебуває у володінні або користуванні платника податків, у тому числі (але не виключно) майно, передане платнику податків у лізинг (оренду), схов (відповідальне зберігання), ломбардний схов, на комісію (консигнацію); давальницька сировина, надана підприємству для переробки, крім її частини, що надається платнику податків як оплата за такі послуги, а також майно інших осіб, прийняті платником податків у заставу чи заклад, довірче та будь-які інші види агентського управління;
- майнові права інших осіб, надані платнику податків у користування або володіння, а також немайнові права, у тому числі права інтелектуальної (промислової) власності, передані в користування такому платнику податків без права їх відчуження;
- кошти кредитів або позик, наданих платнику податків кредитно-фінансовою установою, що обліковуються на позичкових рахунках, відкритих такому платнику податків, суми акредитивів, що виставлені на ім'я платника податків, але не відкриті, суми авансових платежів;
- майно, вільний обіг якого заборонено згідно із законодавством України;
- майно, що не може бути предметом застави відповідно до Закону України від 02 жовтня 1992 року № 2654-XII «Про заставу» зі змінами;
- кошти інших осіб, надані платнику податків у вклад (депозит) або довірче управління, а також власні кошти юридичної особи (фізичної особи – підприємця), що використовуються для виплат заборгованості з основної заробітної плати за фактично відпрацьований час фізичним особам, які перебувають у трудових відносинах з такою юридичною особою.

Отримання громадянином України документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, у разі його втрати

Відповідно до п. 70.9 ст. 70 Податкового кодексу України та п. 7 розділу VII Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822 (далі – Положення № 822), за зверненням платника податків, його законного представника або уповноваженої особи контролюючий орган видає документ, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків (далі – Державний реєстр), відповідно до порядку, визначеного Положенням № 822 (крім осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті). У такому документі зазначається реєстраційний номер облікової картки платника податків.

Для отримання документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі, фізична особа пред'являє документ, що посвідчує особу.

За бажанням особи документ, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі, може бути виданий її представнику за наявності документа, що посвідчує особу такого представника, та документа, що посвідчує особу довірителя, або його

ксерокопії (з чітким зображенням), а також довіреності, засвідченої у нотаріальному порядку, на видачу такого документа (після пред'явлення повертається) та її копії (п. 9 розділу VII Положення № 822).

Згідно з п. 8 розділу VII Положення № 822 документ, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі, надається протягом трьох робочих днів з дня звернення фізичної особи, її представника до контролюючого органу за місцем проживання фізичної особи.

Громадяни України, які не мають постійного місця проживання в Україні або тимчасово перебувають за межами населеного пункту проживання, можуть звернутися за отриманням документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі, до будь-якого контролюючого органу. У такому разі строк видачі документа може бути продовжено до п'яти робочих днів.

Таким чином, у разі втрати документа, що засвідчує реєстрацію в Державному реєстрі, фізичній особі необхідно звернутися до контролюючого органу за місцем проживання або до будь-якого контролюючого органу (якщо тимчасово перебуває за межами населеного пункту проживання або не має постійного місця проживання в Україні) та пред'явити паспорт.

Надасте послуги з обробки землі – задекларуйте свої доходи

В рамках операції «Урожай», звертаємо увагу громадян, які мають у власному користуванні техніку, та надають послуги іншим особам у вигляді обробки землі за певну плату. Якщо громадянин, який надає послуги з обробки землі, не є фізичною особою – підприємцем, він зобов'язаний включити суму таких доходів до загального річного оподаткованого доходу та сплатити податок з таких доходів.

Доходи від обробки землі оподатковуються податком на доходи фізичних осіб за ставкою 18 відсотків та військовим збором – 1,5 відсотка.

Якщо такі послуги надаються у поточному році, то отриманий дохід підлягає декларуванню у наступному 2020 році.

Також звертаємо увагу, що впродовж проведення операції «Урожай» органами фіскальної служби в установленому порядку будуть проведені комплексні контрольні заходи за виплатою реальної заробітної плати працівникам, зайнятим у сільському господарстві, на всіх етапах виробництва, зокрема на етапі посівної кампанії, обробки та збирання урожаю, реалізації сільськогосподарської продукції тощо.

Олександр Власов: Сума цьогорічного відшкодування ПДВ перевищила минулорічний показник майже на 15,4 млрд грн

Протягом січня-травня 2019 року платникам податків відшкодовано понад 70 млрд грн податку на додану вартість. Про це повідомив в.о. Голови ДФС Олександр Власов.

«Ми фіксуємо позитивну динаміку відшкодування податку на додану вартість. Так, сума цьогорічного відшкодування на 28%, або майже на 15,4 млрд грн перевищує відповідний показник минулого року. Середньомісячна сума повернення податку платникам складає 14 млрд грн. Це на 3 млрд грн. більше, ніж торік», – розповів Олександр Власов.

За його словами, заявки на відшкодування в середньому зросли до 12,4 млрд грн, тобто більше на 1,5 млрд грн.

У травні 2019 року платникам було повернуто 12,9 млрд грн податку на додану вартість. Порівняно з травнем минулого року цей показник зріс на 15,2%, або на 1,7 млрд гривень.

«Такі результати яскраво підтверджують ефективність тих змін, які були здійснені в системі відшкодування цього податку. Система прозора та зручна як для бізнесу, так і для ДФС», – наголосив очільник ДФС.

Нагадаємо, що на сьогодні відсутні будь-які можливості для маніпуляцій з відшкодуванням ПДВ, оскільки весь процес автоматичний та прозорий. Процедура відшкодування податку на додану вартість відбувається у строки, встановлені законом.

Помилково сплачені суми єдиного внеску повертаються у визначеному законодавством порядку

ДФС України у зв'язку із зміною рахунків зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) та надходженням звернень від платників щодо можливості повернення коштів, які були помилково сплачені на старі рахунки, надала роз'яснення, як мають діяти платники у разі виникнення такої ситуації. У разі помилкової сплати сум єдиного внеску на невідповідний рахунок платники мають змогу повернути кошти.

Повернення помилково сплачених коштів здійснюється відповідно до [Порядку зарахування у рахунок майбутніх платежів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування або повернення надміру та/або помилково сплачених коштів](#), затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 16.01.2016 № 6 (далі – Порядок). Кошти повертаються у порядку календарної черговості та на підставі заяви платника про таке повернення.

У випадку надмірної сплати сум єдиного внеску на рахунок 3719 органом доходів і зборів здійснюється зарахування цих коштів у рахунок майбутніх платежів за тим самим рахунком, відповідно до встановленого розміру єдиного внеску та у порядку календарної черговості виникнення зобов'язань платника з цього платежу.

Відповідно до п. 5 Порядку повернення коштів здійснюється у випадках:

- 1) надмірної або помилкової сплати сум єдиного внеску та/або застосованих фінансових санкцій на відповідний рахунок 3719;
- 2) помилкової сплати сум єдиного внеску та/або застосованих фінансових санкцій на невідповідний рахунок 3719;
- 3) помилкової сплати сум єдиного внеску та/або застосованих фінансових санкцій на рахунок з обліку доходів бюджету;
- 4) помилкової сплати податкових зобов'язань з податків, зборів, штрафних (фінансових) санкцій та пені, передбачених Податковим кодексом України (далі – ПКУ), на рахунок 3719.

Повернення коштів здійснюється на підставі заяви платника про таке повернення коштів.

У випадках, передбачених підпунктами 1, 2 та 4 п. 5 Порядку, заява подається до органу доходів і зборів, на рахунок якого сплачено кошти, за формою, визначеною у додатку 1 до цього Порядку.

У випадку, передбаченому п.п. 3 п. 5 Порядку, заява подається до органу доходів і зборів за місцем обліку помилково сплачених коштів у довільній формі із зазначенням суми та напрямку повернення.

Також звертаємо увагу, що повернення помилково сплачених сум у випадках, передбачених підпунктами 3 та 4 Порядку, здійснюється з урахуванням положень ст. 43 ПКУ та п. 12 ст. 9 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Інформація розміщена на офіційному веб-порталі ДФС України за посиланням

<http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/378247.html>

Перелік країн та юрисдикцій, на які поширюється дія Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах

ДФС України надала інформацію з офіційного сайту Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) (http://www.oecd.org/tax/exchange-of-tax-information/Status_of_convention.pdf) щодо актуалізованого переліку країн та юрисдикцій, на які поширюється дія Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах (далі – Конвенція) станом на 28.05.2019.

Крім того, Конвенція набуває чинності для Ель-Сальвадору з 01.06.2019, Брунея Даруссалама з 01.07.2019, Домініки з 01.08.2019, Марокко з 01.09.2019.

Перелік країн та юрисдикцій, на які поширюється дія Конвенції станом на 28.05.2019

Австралія	Іспанія	Пакистан
Австрія	Італія	Панама
Азербайджан	Казахстан	Перу
Албанія	Камерун	Південна Африка
Ангілья	Кайманові Острови	Польща
Андорра	Канада	Португалія
Антигуа і Барбуда	Катар	Російська Федерація
Аргентина	Кіпр	Румунія
Аруба	КНР	Самоа
Багамські Острови	Колумбія	Сан-Марино
Барбадос	Корея	Саудівська Аравія
Бахрейн	Коста Ріка	Сейшельські острови
Беліз	Кувейт	Сенегал
Бельгія	Кюрасао	Сент-Вінсент і Гренадіни
Бермудські Острови	Латвія	Сент-Кітс і Невіс
Болгарія	Ліван	Сент-Люсія
Бразилія	Ліхтенштейн	Сінгапур
Британські Віргінські острови	Литва	Сінт-Мартен
Вануату	Люксембург	Словаччина
Великобританія	Маврикій	Словенія
Гана	Макао	США
Гватемала	Малайзія	Туніс
Гернсі	Мальта	Туреччина
Гібралтар	Маршаллові острови	Тьоркс і Кайкос
Гонконг	Мексика	Уганда
Гренада	Молдова	Угорщина
Гренландія	Монако	Україна
Греція	Монсеррат	Уругвай
Грузія	Науру	Фарерські острови
Данія	Нігерія	Фінляндія
Джерсі	Нідерланди	Франція
Естонія	Німеччина	Хорватія
Ізраїль	Ніуе	Чехія
Індія	Нова Зеландія	Чилі
Індонезія	Норвегія	Швейцарія
Ірландія	ОАЕ	Швеція
Ісландія	Острів Мен	Ямайка
	Острови Кука	Японія

Про включення недержавних пенсійних фондів до Реєстру неприбуткових установ та організацій

Міністерством фінансів України листом від 17.05.2019 № 11210-09-5/13010 «Щодо включення недержавних пенсійних фондів до Реєстру неприбуткових установ та організацій» (далі – лист МФУ № 11210) надано роз'яснення стосовно включення недержавних пенсійних фондів до Реєстру неприбуткових установ та організацій (далі – Реєстр).

Пунктами 34 і 35 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) був передбачений перехідний період для включення неприбуткових організацій до нового Реєстру – до 01 липня 2017 року. До цієї дати неприбуткові організації повинні були привести свої установчі документи у відповідність із нормами ПКУ та подати копії таких документів до контролюючого органу.

З прийняттям Закону України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» (далі – Закон № 2628) було врегульовано питання в частині вимог ПКУ до установчих документів

недержавних пенсійних фондів, оскільки діяльність недержавних пенсійних фондів має особливості діяльності, які визначені положеннями Закону України від 09 липня 2003 року № 1057-IV «Про недержавне пенсійне забезпечення» зі змінами та доповненнями.

При цьому, розділом II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 2628 визначено, що зміни, внесені цим Законом до п.п. 133.4.1 п. 133.4 ст. 133 ПКУ, застосовуються до податкових періодів, починаючи з 01 липня 2017 року.

Відповідно до п.п. 133.4.5 п. 133.4 ст. 133 ПКУ визначено, що порядок ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру, виключення з Реєстру встановлює Кабінет Міністрів України.

Постановою Кабінету Міністрів України від 13 липня 2016 року № 440 зі змінами (далі – Постанова № 440) затверджено Порядок ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру (далі – Порядок).

Пунктом 6 Порядку передбачено процедуру подання заяви та відповідних документів для включення неприбуткових організацій до Реєстру.

При цьому слід зазначити, що цей Порядок не передбачає включення неприбуткових установ та організацій, зокрема недержавних пенсійних фондів, до Реєстру, починаючи з звітних (податкових) періодів, які минули.

Отже, включення недержавних пенсійних фондів до Реєстру повинно здійснюватися контролюючими органами відповідно до Порядку, визначеному положеннями Постанови № 440.

Податкові консультації із зазначених у листі МФУ № 11210 питань застосовуються у частині, що не суперечить цьому роз'ясненню.

Лист МФУ № 11210 розміщено на офіційному веб-порталі ДФС України за посиланням

http://sfs.gov.ua/data/normativ/000/002/73395/M_nf_n.pdf

Застосування РРО фізичними особами – підприємцями, які знаходяться на спрощеній системі оподаткування

Звертаємо увагу, що відповідно до п. 6 ст. 9 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265), реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО) та розрахункові книжки не застосовуються при продажу товарів (*крім технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення*) (наданні послуг) фізичними особами – підприємцями, які відносяться відповідно до Податкового кодексу України (далі – ПКУ) до груп платників єдиного податку, що не застосовують РРО.

Пунктом 1 Переліку окремих форм та умов проведення діяльності у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, яким дозволено проводити розрахункові операції без застосування реєстраторів розрахункових операцій з використанням розрахункових книжок та книг обліку розрахункових операцій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2000 року № 1336 «Про забезпечення реалізації статті 10 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями, встановлено, що суб'єкти підприємницької діяльності мають право здійснювати розрахунки без застосування РРО з використанням розрахункових книжок та книг обліку розрахункових операцій при здійсненні роздрібною торгівлю продовольчими товарами (*крім підкацизних товарів*), що здійснюється фізичними особами – підприємцями, які сплачують єдиний податок.

Згідно з п. 296.10 ст. 296 ПКУ РРО не застосовуються платниками єдиного податку: першої групи; другої – четвертої груп (фізичні особи – підприємці) незалежно від обраного виду діяльності, обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1 000 000 гривень. У разі перевищення в календарному році обсягу доходу понад 1 000 000 гривень застосування РРО для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування РРО розпочинається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується у всіх наступних податкових періодах протягом реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку.

Норми п. 296.10 ст. 296 ПКУ не поширюються на платників єдиного податку, які здійснюють реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення.

Разом з тим п. 291.5 ст. 291 ПКУ визначено, що не можуть бути платниками єдиного податку першої – третьої груп суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи – підприємці), які здійснюють, зокрема, виробництво, експорт, імпорт, продаж підкацизних товарів (*крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива, сидру, пері (без додання спирту) та столових вин*).

Доходом платника єдиного податку для фізичної особи – підприємця є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності (п.п. 1 п. 292.1 ст. 292 ПКУ).

Враховуючи викладене вище, фізичні особи – підприємці – платники єдиного податку другої – четвертої груп, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі при продажу товарів (наданні послуг) зобов'язані проводити розрахункові операції на повну суму покупки через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи РРО з роздрукуванням відповідних розрахункових документів у разі: перевищення у календарному році незалежно від обраного виду діяльності обсягу доходу понад 1 000 000 гривень; здійснення реалізації технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення незалежно від групи єдиного податку та обсягу річного доходу; здійснення роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності, пов'язаної з роздрібним продажем пива, сидру, пері (без додання спирту) та столових вин.

Особливості визначення об'єкта та бази оподаткування рентної плати за користування надрами для видобування

корисних копалин

ДФС України у листі від 03.06.2019 № 17536/7/99-99-12-02-03-17 (далі – Лист № 17536) повідомила про особливості визначення об'єкта та бази оподаткування рентною платою за користування надрами для видобування корисних копалин (далі – Рентна плата) у порядку, визначеному ст. 252 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

У листі № 17536, зокрема, зазначено, що ПКУ до об'єкта оподаткування Рентною платою віднесено видобуту корисну копалину, що є результатом господарської діяльності гірничого підприємства з видобування корисних копалин у податковому (звітному) періоді, що приведена у відповідність із стандартом, встановленим галузевим законодавством. Водночас визначено, що об'єктом оподаткування Рентною платою слід вважати і обсяг видобутої корисної копалини, який, у тому числі утворюється в результаті виконання первинної переробки корисної копалини, що провадиться іншими, ніж платник Рентної плати, суб'єктами господарювання на умовах господарських договорів про послуги з давальницькою сировиною (п. 252.3 ст. 252 ПКУ).

Оскільки при провадженні господарської діяльності гірничого підприємства з видобування корисних копалин може виникати більше ніж один об'єкт оподаткування Рентною платою, то у таких випадках платники Рентної плати ідентифікують об'єкти оподаткування Рентною платою – види видобутої корисної копалини, що є результатом господарської діяльності гірничого підприємства з видобування, який визначається платником Рентної плати самостійно у журналі обліку видобутих корисних копалин, з урахуванням самостійно затверджених платником схем руху видобутої корисної копалини на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції (п.п. 252.5 п. 252.19 ст. 252 ПКУ).

Базою оподаткування Рентною платою є вартість обсягів видобутих у податковому (звітному) періоді корисних копалин, яка окремо обчислюється для кожного виду корисної копалини для кожної ділянки надр на базових умовах поставки (склад готової продукції гірничого підприємства) (п. 252.6 ст. 252 ПКУ). При цьому у випадках відсутності реалізації видобутих корисних копалин або у разі необхідності для введення в цивільний обіг видобутих корисних копалин піддання таких видобутих корисних копалин технологічним операціям, які не передбачені первинною переробкою, наприклад, операціям з агломерації/грудкування руди з термічною обробкою, база оподаткування Рентною платою визначається за розрахунковою вартістю (п. 252.7 ст. 252 ПКУ).

З повним текстом Листа № 17536 можна ознайомитись на офіційному веб-порталі ДФС України за посиланням <http://sfs.gov.ua/zakonodavstvo/podatkove-zakonodavstvo/listi-dps/73413.html>

Щодо сплати податку на доходи фізичних осіб за відокремлені підрозділи

Згідно з п. 168.4 ст. 168 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) податок, утриманий з доходів резидентів та нерезидентів, зараховується до бюджету відповідно до Бюджетного кодексу України від 08.07.2010 № 2456-VI із змінами і доповненнями (далі – БКУ).

Статтею 64 БКУ визначено, що податок на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО), який сплачується (перераховується) податковим агентом – юридичною особою (її філією, відділенням, іншим відокремленим підрозділом) чи представництвом нерезидента – юридичної особи, зараховується до відповідного бюджету за їх місцезнаходженням (розташуванням) в обсягах податку, нарахованого на доходи, що виплачуються працівникам такого суб'єкта господарювання.

Суми ПДФО, нараховані відокремленим підрозділом на користь фізичних осіб, за звітний період перераховуються до відповідного бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу (п.п. 168.4.3 п. 168.4 ст. 168 ПКУ).

Якщо відокремлений підрозділ не уповноважений нараховувати (сплачувати) ПДФО за такий відокремлений підрозділ, усі обов'язки податкового агента виконує юридична особа, ПДФО, нарахований працівникам відокремленого підрозділу, перераховується до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

Юридична особа за своїм місцезнаходженням та місцезнаходженням не уповноважених сплачувати ПДФО відокремлених підрозділів, відокремлений підрозділ, який уповноважений нараховувати, утримувати і сплачувати (перераховувати) до бюджету ПДФО, за своїм місцезнаходженням одночасно з поданням документів на отримання коштів для виплати належних платникам податку доходів, сплачує (перераховує) суми утриманого ПДФО на відповідні рахунки, відкриті в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, за місцезнаходженням відокремлених підрозділів (п.п. 168.4.4 п. 168.4 ст. 168 ПКУ).

Згідно з п. 63.3 ст. 63 ПКУ з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік в контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку) у порядку, встановленому [наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588](#) «Про затвердження Порядку обліку платників податків і зборів» із змінами та доповненнями (далі – Порядок).

Так, п.п. 7.1 п. 7 Порядку визначено, якщо відповідно до законодавства у платника податків, крім обов'язків щодо подання податкових декларацій (розрахунків, звітів) та/або нарахування, утримання або сплати (перерахування) податків, зборів на території адміністративно-територіальної одиниці за своїм місцезнаходженням, виникають такі обов'язки на території іншої адміністративно-територіальної одиниці, то такий платник податків зобов'язаний стати на облік за таким неосновним місцем обліку у відповідному контролюючому органі.

Отже, якщо платник податку має власні та/або орендовані приміщення (будівлі) в різних регіонах (районах), в яких працюють та отримують заробітну плату наймані працівники, то платник податку зобов'язаний стати на облік як платник окремих видів податків та перераховувати ПДФО із доходів у вигляді заробітної плати до відповідного бюджету за місцезнаходженням (розташуванням) таких структурних підрозділів (неосновне місце обліку) на рахунки, відкриті в органах Державної казначейської служби України.

Чи є платником екологічного податку сільська рада, яка має паспорт місця видалення відходів, на яке вивозяться відходи комунальним підприємством, що надає послуги у частині збирання відходів від інших СГ?

Відповідно до п.п. 240.1.3 п. 240.1 ст. 240 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками екологічного податку є суб'єкти господарювання (СГ), юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються розміщення відходів (*крім розміщення окремих видів (класів) відходів як вторинної сировини, що розміщуються на власних територіях (об'єктах) суб'єктів господарювання*).

Розміщення відходів це – постійне (остаточне) перебування або захоронення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи об'єктах (місцях розміщення відходів, сховищах, полігонах, комплексах, спорудах, ділянках надр тощо), на використання яких отримано дозволу уповноважених органів (п.п. 14.1.223 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Статтею 28 Закону України від 05 березня 1998 року № 187/98-ВР «Про відходи» зі змінами та доповненнями визначено, що з метою повного обліку та опису функціонуючих, закритих та законсервованих місць видалення відходів, їх якісного і кількісного складу, а також здійснення контролю за впливом відходів на навколишнє природне середовище та здоров'я людини ведеться реєстр місць видалення відходів.

Реєстр місць видалення відходів ведеться на підставі відповідних паспортів, звітних даних виробників відходів, відомостей уповноважених органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами. Дані реєстру підлягають щорічному уточненню.

Згідно з п. 5 Порядку ведення реєстру місць видалення відходів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03 серпня 1998 року № 1216 із змінами та доповненнями (далі – Порядок № 1216), на кожне місце видалення відходів складається спеціальний паспорт, в якому зазначається найменування і код відходів, їх кількісний та якісний склад, походження, а також технічні характеристики і відомості про методи контролю та безпечної експлуатації. Спеціальний паспорт складається власником місця видалення відходів відповідно до Інструкції про зміст і складання паспорта місць видалення відходів.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації визначають перелік місць видалення відходів, які мають бути включені до реєстру, і повідомляють їхніх власників про необхідність складання паспортів місць видалення відходів та термін їх реєстрації (п. 11 Порядку № 1216).

Отже, суб'єкт господарювання, який здійснює господарську діяльність з розміщення відходів (*крім розміщення окремих видів (класів) відходів як вторинної сировини, що розміщуються на власних територіях (об'єктах) суб'єктів господарювання*) у спеціально відведених для цього місцях чи об'єктах (місцях розміщення відходів, сховищах, полігонах, комплексах, спорудах, ділянках надр тощо), на використання яких отримано дозволу уповноважених органів, має паспорт місця видалення відходів, є платником екологічного податку.

При цьому слід зазначити, що відповідно до ст. 8 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року № 436-IV із змінами та доповненнями держава, органи державної влади та органи місцевого самоврядування не є суб'єктами господарювання. Господарська компетенція органів державної влади та органів місцевого самоврядування реалізується від імені відповідної державної чи комунальної установи. Безпосередня участь держави, органів державної влади та органів місцевого самоврядування у господарській діяльності може здійснюватися лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України.

Олександр Власов: Реорганізація ДФС не вплине на виконання міжнародних зобов'язань України у податковій та митній сферах

Реформування ДФС та її розподіл на дві окремі служби, який наразі триває, не впливатиме на виконання міжнародних зобов'язань у податковій та митній сферах. Про це заявив в.о. Голови ДФС Олександр Власов під час зустрічі з директором Директорату з питань тарифів і торгівлі Всесвітньої митної організації Лю Піном.

«На сьогодні для ДФС одним із пріоритетів є виконання зобов'язань у митній сфері відповідно до Угоди про асоціацію Україна-ЄС. Для цього було здійснено низку заходів, які сприяють діяльності легального бізнесу та спрощенню митних процедур, і, таким чином, забезпечують зростання торговельно-економічних відносин нашої держави», – зазначив Олександр Власов.

За його словами, візит директора Директорату з питань тарифів і торгівлі ВМО Лю Піна до України є знаковою подією для митного блоку, адже свідчить про зацікавленість нашої країною та визнання її надійним торговельним партнером.

«У цьому процесі фіскальна служба відіграє одну з ключових ролей: за міжнародними стандартами та рекомендаціями ВМО фіскальна служба працює над автоматизацією інформаційних митних технологій, спрощенням митних процедур, гармонізацією українського законодавства до європейських норм, проводить спільні операції по захисту кордонів від транснаціональної злочинності», – наголосив очільник фіскальної служби.

ДФС успішно запроваджено видачу та верифікацію сертифікатів EUR-1, що спрощують потрапляння українських товарів на європейський ринок. За три роки дії оформлено 256 тис. сертифікатів.

З 1 січня 2016 року започатковано видачу статусу схваленого експортера підприємствам, які експортують продукцію до країн ЄС. Це – європейська модель «уповноваженого» експортера, який має змогу без оформлення сертифіката з перевезень товару EUR-1 самостійно декларувати преференційне походження товарів на комерційних документах. За даними на 1 червня цей статус отримали 238 підприємств, які експортують свою продукцію до країн ЄС на спрощених умовах.

Запроваджено нову систему адміністрування квот на імпорт за принципом «хто перший прийшов, той й обслуговується».

Крім того, приєднання України у 2018 році до Конвенції про правила походження (ПанЄвроМед) відкрило для українських виробників нові можливості на ринках Європи. Важливим кроком стало й впровадження єдиного казначейського рахунку, через який здійснюються всі митні оформлення товарів підприємств.

За словами очільника ДФС, важливу роль у цих процесах відіграє взаємодія ДФС з Всесвітньою митною організацією.

Фахівці ДФС беруть активну участь у роботі Підкомітету та Комітету з Гармонізованої системи, що дозволяє українським фахівцям отримати сучасні найновіші знання з класифікації товарів.

Фіскальна служба також звертається до Секретаріату ВМО для отримання роз'яснень щодо класифікації різних товарів. Оперативні відповіді позитивно та ефективно впливають на вирішення суперечок щодо класифікації товарів та унеможливають прийняття неправильних класифікаційних рішень.

«Інформація щодо останніх міжнародних практик у сфері митної оцінки та правил походження, контакти з колегами з інших держав дозволяють удосконалювати нашу власну методичку та заходи щодо імплементації Україною відповідних міжнародних норм та стандартів та вимог національного законодавства», – наголосив Олександр Власов.

Водночас, за його словами, існують питання, які потребують спільного вирішення з митними адміністраціями інших країн, особливо найбільших торговельних партнерів, зокрема Китаю та Туреччини. Мова йде, перш за все, про отримання оперативної інформації стосовно митної вартості товарів, що імпортуються в Україну. Крім того, цікавим є бачення експертів ВМО щодо останніх світових тенденцій у сфері тарифів та торгівлі.

У свою чергу, директор Директорату з питань тарифів і торгівлі Всесвітньої митної організації Лю Пін наголосив на важливості двосторонньої співпраці та висловив готовність до обміну досвідом з українською стороною у сфері митно-тарифного регулювання, класифікації товарів та контролю за митною вартістю. Після ознайомлення з функціонуванням цих процесів в українській митниці, будуть визначені напрями, які потребуватимуть удосконалення та надані відповідні рекомендації щодо цього.

За словами Лю Піна, українська сторона на сьогодні знаходиться на високому рівні для імплементації усіх митних процедур, які необхідні для покращення розвитку торгівлі. Він також закликав фахівців ДФС до активної участі у роботі ВМО щодо внесення змін до Кіотської конвенції та перегляду Гармонізованої системи. За його словами, Україна може надавати свої пропозиції та зауваження, долучившись таким чином до цієї важливої роботи.

Візит директора Директорату з питань тарифів і торгівлі Всесвітньої митної організації Лю Піна триватиме три дні. За цей час він ознайомиться з роботою структурних підрозділів центрального апарату ДФС, відповідальними за визначені напрями, а також відвідає Київську міську митницю та Департамент податкових та митних експертиз ДФС.

За підсумками п'яти місяців від платників Дніпропетровщини надійшло майже 6,3 млрд грн єдиного внеску

Впродовж січня – травня 2019 року органи фіскальної служби Дніпропетровщини забезпечили надходження єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на суму **6 млрд 285,9 млн гривень**.

Якщо цей показник порівняти з січнем – травнем минулого року, то цьогорічна сплата єдиного внеску збільшилась на 1 млрд 58,2 млн гривень.

При цьому, лише у травні поточного року платники єдиного внеску Дніпропетровської області перерахували на рахунки Держказначейства **1 млрд 261,1 млн грн**, що на 171,2 млн грн більше травневих надходжень **2018 року**.

Нагадуємо, що єдиний внесок засобами програмного забезпечення автоматично розподіляється Державною казначейською службою України за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування відповідно до визначених пропорцій та перераховується за призначенням – на рахунки, відкриті в Державній казначейській службі на ім'я фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування і пенсійного страхування.

Податкова знижка за витратами у вигляді оплати за навчання в аспірантурі

Нагадуємо, що право платника податку на податкову знижку, підстави для її нарахування, перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, обмеження права на її нарахування визначені ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Відповідно до п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п.164.6 ст.164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником ПДФО на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення.

Згідно з підпунктами 1, 2 та 6 ст. 5 Закону України від 01 липня 2014 року № 1556-VII «Про вищу освіту» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 1556) підготовка фахівців з вищою освітою здійснюється за відповідними освітніми чи науковими програмами на рівнях вищої освіти, до яких, зокрема, належить третій (освітньо-науковий/освітньо-творчий) рівень. При цьому здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою відповідної освітньої або наукової програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти (доктора філософії/доктора мистецтва), який здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра під час навчання в аспірантурі/творчій аспірантурі.

Особи, які навчаються у вищих навчальних закладах, є здобувачами вищої освіти, серед яких є аспірант – особа, зарахована до закладу вищої освіти (наукової установи) для здобуття ступеня доктора філософії/доктора мистецтва (п.п.1 та 2 ст.61 Закону № 1556).

Враховуючи викладене, платник податку, який навчається в аспірантурі, є здобувачем вищої освіти і, відповідно, має право на податкову знижку за витратами, понесеними на користь закладу освіти за навчання в аспірантурі за кожний повний або неповний місяць навчання протягом звітного податкового року.

Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації, яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року (п.п.166.1.2 п.166.1 ст.166 ПКУ).

Звертаємо увагу, що право на отримання податкової знижки не переноситься на наступні роки, тобто для отримання знижки за 2018 рік необхідно подати декларацію по 31 грудня 2019 року.

Щодо визначення податкових зобов'язань з ПДВ при отриманні бюджетних коштів, що надходять на рахунок платника у вигляді субсидій та поточних трансфертів

Повідомляємо, що згідно з нормами чинного законодавства платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання та визначити сутність і відповідність здійснюваних ними операцій тим, які перераховані Податковим кодексом України (далі – ПКУ).

При цьому п. 44.1 ст. 44 ПКУ визначено, що для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків та зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V «Податок на додану вартість» та підрозділом 2 розділу XX «Особливості справляння податку на додану вартість» ПКУ.

Згідно з п.п. «а» і «б» п.185.1 ст.185 ПКУ об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників податку, зокрема з постачання товарів/послуг, місце яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 ПКУ.

База оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається відповідно до п. 188.1 ст. 188 ПКУ. При цьому до складу договірної (контрактної) вартості включаються будь-які суми коштів, вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податків безпосередньо покупцем або через будь-яку третю особу у зв'язку з компенсацією вартості товарів/послуг.

Таким чином, приймаючи до уваги вимоги п. 187.7 ст. 187 ПКУ, згідно з яким датою визначення податкових зобов'язань є дата отримання бюджетних коштів, сума отриманих коштів має бути включена таким платником до бази оподаткування вартості виконаних ним робіт/послуг.

Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

Інформуємо, що пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб наведено у ст. 281 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Так, згідно з п. 281.1 ст. 281 ПКУ від сплати земельного податку звільняються:

- ▶ інваліди першої і другої групи;
- ▶ фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- ▶ пенсіонери (за віком);
- ▶ ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України від 22 жовтня № 3551-ХІІ «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» зі змінами та доповненнями;
- ▶ фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Згідно з п. 281.2 ст. 281 ПКУ звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб п. 281.1 ст. 281 ПКУ, поширюється на земельні ділянки за кожним видом використання у межах граничних норм:

- ◆ для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;
- ◆ для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка):
 - у селах – не більш як 0,25 гектара,
 - у селищах – не більш як 0,15 гектара,
 - у містах – не більш як 0,10 гектара;
- ◆ для індивідуального дачного будівництва – не більш як 0,10 гектара;
- ◆ для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 гектара;
- ◆ для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.

Від сплати земельного податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи (п. 281.3 ст. 281 ПКУ).

Якщо фізична особа, визначена у п. 281.1 ст. 281 ПКУ, має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, то така особа до 01 травня поточного року подає письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки про самостійне обрання/зміну земельної ділянки для застосування пільги.

Пільга починає застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового податкового (звітного) періоду, у якому подано таку заяву (п. 281.4 ст. 281 ПКУ).

В який термін та за який період суб'єкту господарювання надається акт звірки розрахунків за податками, зборами та по єдиному внеску?

Пунктом 1 глави 1 розділу II Порядку ведення органами Державної фіскальної служби України оперативного обліку податків і зборів, митних та інших платежів до бюджетів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07.04.2016 № 422, визначено, що з метою обліку нарахованих і сплачених сум податків, зборів, митних та інших платежів до бюджетів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) органами ДФС відкриваються інтегровані картки платників (далі – ІКП) за кожним платником та кожним видом платежу, які повинні сплачуватися такими платниками.

ІКП містить інформацію про облікові операції та облікові показники, які характеризують стан розрахунків платника податків з бюджетами та цільовими фондами за відповідним видом платежу.

Згідно зі ст. 1 Закону України від 02 жовтня 1996 року № 393/96-ВР «Про звернення громадян» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 393) громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, зокрема із заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних та особистих прав і законних інтересів.

При цьому звернення розглядаються і вирішуються у термін не більше одного місяця від дня їх надходження, а ті, які не потребують додаткового вивчення, – невідкладно, але не пізніше п'ятнадцяти днів від дня їх отримання (ст. 20 Закону № 393).

Отже, за письмовою заявою суб'єкта господарювання, щодо якого в контролюючому органі відкрито ІКП, надається письмовий документ щодо стану розрахунків цього платника за податками, зборами та єдиним внеском у довільній формі. Такий письмовий документ видається не пізніше п'ятнадцяти робочих днів з дня отримання заяви, в якій суб'єктом господарювання зазначено платежі і період щодо яких здійснюється звірка стану розрахунків з бюджетами, а також нараховані і сплачені суми по цих платежах за вказаний період.

Олександр Власов: наша мета – зменшення людського фактору та діджиталізація процесів митного оформлення

Майже 2 млрд грн щомісяця додаткових надходжень до бюджету за рахунок попередження, виявлення та припинення порушень митного та податкового законодавства – такий ефект очікується від проведення операції «Бастіон». Про це заявив в.о. Голови ДФС Олександр Власов під час зустрічі з представниками Американської торговельної палати в Україні.

«У зв'язку з реформуванням ДФС у рамках операції відпрацьовується механізм взаємодії усіх підрозділів, які надалі будуть функціонувати в двох окремих органах центральної виконавчої влади – митній та податковій службах. Забезпечується контроль за переміщенням товарів від пункту пропуску, місць їх оформлення і до кінцевого споживача. З 3 червня - початку проведення «Бастіон» операції до сьогодні жодних нарікань від «білого» бізнесу на дії ДФС не зафіксовано», - зазначив Олександр Власов.

Він підкреслив, що увагу усіх задіяних в цій операції зацікавлено виключно на суб'єктах, що займаються схемами мінімізації та порушують законодавство, отже бізнес, який працює у правовому полі не відчує жодних ускладнень у роботі. Алгоритм дій операції «Бастіон» чіткий та зрозумілий: від аналізу баз даних та оперативної інформації до руйнування злочинних схем та оцінки результату.

Олександр Власов також наголосив, що серед основних цілей спецоперації – створення прозорого кордону за рахунок відкритості процедур, швидкості та безпечності, зменшення людського фактору та діджиталізація процесів митного оформлення і адміністрування податків.

Так, на сьогодні вже 100% митних декларацій оформлюється за принципом «Єдиного вікна». Крім того, у рамках операції «Бастіон» на одному з пунктів пропуску буде запроваджений пілотний проект щодо відпрацювання механізмів «Електронного чеку» та «Електронної черги». При оформленні у пункті пропуску в електронній формі будуть завантажуватися всі необхідні документи і митний та прикордонний контроль відбуватиметься за принципом «однієї зупинки».

«Для забезпечення запровадження системи спільного транзиту з Євросоюзом та деякими іншими країнами з використанням Нової комп'ютеризованої транзитної системи (New Computerized Transit System – NCTS) фахівці ДФС спільно з литовськими колегами працюють над закупівлею відповідного програмного забезпечення. Будуть проведені тестові випробування функціонування цієї системи та при вирішенні всіх необхідних законодавчих питань планується впровадити NCTS в Україні вже до кінця поточного року», - зазначив Олександр Власов.

У свою чергу представники Американської торговельної палати в Україні підкреслили, що питання митної політики завжди знаходяться у фокусі їх уваги. Боротьба з нелегальною економікою, нелегальним ввозом імпортованих товарів цікавить бізнес-спільноту, адже не лише держава втрачає бюджетні надходження, такі негативні явища взагалі спотворюють конкуренцію та заважають працювати чесному бізнесу.

До уваги суб'єктів господарювання та громадян!

ДФС України на головній сторінці офіційного веб-порталу за посиланням <http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/381469.html> повідомила наступне.

ДФС України здійснено комплекс заходів, спрямованих на максимальну автоматизацію процесів, пов'язаних із реєстрацією реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО), побудову комунікації між виробниками РРО, центрами сервісного обслуговування (далі – ЦСО), користувачами РРО та ДФС України, в основу якої покладено електронний документообмін.

Створення електронних реєстру екземплярів РРО та реєстру ЦСО не лише вивільнило суб'єктів господарювання – користувачів РРО від паперової рутини та візитів до контролюючих органів, а й дозволило акумулювати на державному інформаційному ресурсі актуальні відомості про всі моделі РРО, які дозволені до застосування, їх виробників та ЦСО, які мають право на обслуговування РРО.

Інформація цих реєстрів є відкритою та доступною для будь-якої особи, що у ній зацікавлена.

Отримати інформацію можливо безкоштовно, скориставшись електронними сервісами, створеними ДФС України у відкритій частині Електронного кабінету, зокрема.

1. Інформацію про екземпляри РРО, зареєстровані РРО та/або книги ОРО можливо отримати засобами таких електронних сервісів:

- ▶ «Інформація про РРО» (<http://cabinet.sfs.gov.ua/registers/rro>);
- ▶ «Інформація про книги КОРО» (<http://cabinet.sfs.gov.ua/registers/koro>);
- ▶ «Екземпляри РРО» (<http://cabinet.sfs.gov.ua/registers/rro-instance>).

2. Інформацію про ЦСО, що перебувають у реєстрі ЦСО, можливо отримати, скориставшись електронним сервісом «Реєстр ЦСО» (<http://cabinet.sfs.gov.ua/registers/rro-cso>).

3. Інформацію щодо легітимності розрахункових документів (чеків), виданих покупцеві (споживачеві послуг) можливо отримати засобами електронного пошукового сервісу «Пошук фіскального чека» (<http://cabinet.sfs.gov.ua/cashregs/check>).

4. Державний реєстр реєстраторів розрахункових операцій, що містить інформацію про РРО, дозволені до реєстрації та застосування, розміщений на офіційному веб-порталі ДФС у розділі «Довідники, Реєстри, Переліки / Реєстри».

Сплата податку на доходи фізичних осіб від продажу власного об'єкта нерухомості

Відповідно до п.п. 163.1.1 п. 163.1. ст.163 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування податком на доходи фізичних осіб (далі – податок) резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

До загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку включаються, доходи від продажу об'єктів

майнових і немайнових прав, частина доходів від операцій з майном, розмір якої визначається згідно з положеннями статей 172 – 173 ПКУ (підпункти 164.2.3 та 164.2.4 п. 164.2 ст 164 ПКУ).

Згідно з п. 172.1 ст. 172 ПКУ дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну) не частіше одного разу протягом звітного податкового року житлового будинку, квартири або їх частини, кімнати, садового (дачного) будинку (включаючи земельну ділянку, на якій розташовані такі об'єкти, а також господарсько-побутові споруди та будівлі, розташовані на такій земельній ділянці), а також земельної ділянки, що не перевищує норми безоплатної передачі, визначеної ст. 121 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III із змінами та доповненнями залежно від їх призначення, та за умови перебування такого майна у власності платника податку понад три роки, не оподатковується. Умова щодо перебування такого майна у власності платника податку понад три роки не розповсюджується на майно, отримане таким платником у спадщину.

При цьому, дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного податкового року більш як одного з об'єктів нерухомості, зазначених у п. 172.1 ст. 172 ПКУ, або від продажу об'єкта нерухомості, не зазначеного у п. 172.1 ст. 172 ПКУ, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною п. 167.2 ст. 167 ПКУ, тобто 5 відсотків (п. 172.2 ст. 172 ПКУ).

Дохід від продажу об'єкта нерухомості визначається виходячи з ціни, зазначеної в договорі купівлі-продажу, але не нижче оціночної вартості такого об'єкта, розрахованої органом, уповноваженим здійснювати таку оцінку відповідно до закону, та зареєстрованої в єдиній базі даних звітів про оцінку (п. 172.3 ст. 172 ПКУ)

Крім того, п. 16¹ підрозділу 10 «Інші перехідні положення» розділу XX ПКУ тимчасово, до набрання чинності рішенням Верховної Ради України про завершення реформи Збройних Сил України, встановлено військовий збір.

Ставка військового збору становить 1,5 відсотка об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПКУ (п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПКУ).

Під час проведення операцій з продажу (обміну) об'єктів нерухомості між фізичними особами нотаріус посвідчує відповідний договір за наявності оціночної вартості такого нерухомого майна (зареєстрованої відповідно до п. 172.3 ст. 172 ПКУ) та документа про сплату податку до бюджету стороною (сторонами) договору та щокварталу подає до контролюючого органу за місцем розташування державної нотаріальної контори або робочого місця приватного нотаріуса інформацію про такий договір, включаючи інформацію про його вартість та суму сплаченого податку у порядку, встановленому розділом IV «Податок на доходи фізичних осіб» ПКУ для податкового розрахунку (п. 172.4 ст. 172 ПКУ).

Відповідно до абз. «а» п. 172.5 ст. 172 ПКУ сума податку визначається та самостійно сплачується через банківські установи особою, яка продає або обмінює з іншою фізичною особою нерухомість, – до нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу, міни.

Якщо ж стороною договору купівлі-продажу, міни об'єкта нерухомого майна є юридична особа чи фізична особа – підприємець, така особа є податковим агентом платника податку щодо нарахування, утримання та сплати (перерахування) до бюджету податку з доходів, отриманих платником податку від такого продажу (обміну) (п. 172.7 ст. 172 ПКУ).

Відповідно до статті 46 Закону України від 02.09.1993 № 3425-XII «Про нотаріат» нотаріус має право витребувати від фізичних та юридичних осіб відомості та документи, необхідні для вчинення нотаріальних дій.

Отже, дохід від продажу власником (фізичною особою – резидентом) об'єкта нерухомого майна за умови перебування такого майна у власності менше трьох років, підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб за ставкою 5 відсотків та військовим збором за ставкою 1,5 відсотка.

З метою дотримання умов ст. 172 ПКУ щодо оподаткування операцій з продажу об'єктів нерухомого майна, кожен частину такого майна слід розглядати як окремий об'єкт оподаткування.

Щодо підтвердження організаційно-правових форм нерезидентів з метою визнання операцій контрольованими

Відповідно до п.п. «г» п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) контрольованими операціями є господарські операції платника податків, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, зокрема, господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи. Перелік організаційно-правових форм таких нерезидентів в розрізі держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів України.

Якщо нерезидентом, організаційно-правова форма якого включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до п.п. «г» цього підпункту, у звітному році сплачувався податок на прибуток (корпоративний податок), господарські операції платника податків з ним за відсутності критеріїв, визначених підпунктами «а» – «в» цього підпункту, визнаються неконтрольованими.

На виконання цього підпункту Кабінетом Міністрів України прийнято постанову від 04 липня 2017 року № 480, якою затверджено перелік організаційно-правових форм нерезидентів, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі податок з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи (далі – Перелік).

Таким чином, для визнання господарських операцій платника податків контрольованими згідно з п.п. «г» п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 ПКУ, нерезидент, з яким здійснюються такі операції, має бути зареєстрований у організаційно-правовій формі, зазначеній у Переліку, та не сплачувати податок на прибуток (корпоративний податок), та/або не бути податковим резидентом держави, в якій він зареєстрований як юридична особа.

Згідно з п.п. 39.4.1 п. 39.4 ст. 39 ПКУ для цілей податкового контролю за трансфертним ціноутворенням звітним періодом є календарний рік. Таким чином, господарські операції із нерезидентом, організаційно-правова форма якого включена до Переліку, будуть визнаватись неконтрольованими, у разі сплати нерезидентом податку на прибуток (корпоративного податку) у звітному календарному році, в якому здійснювались зазначені господарські операції.

Стаття 39 ПКУ не визначає документа та органу, який має видавати документ для підтвердження сплати податку на прибуток (корпоративний податок) нерезидентом. Отже, платник податків не обмежений у виборі способу та форми отримання інформації щодо сплати нерезидентом податку на прибуток (корпоративного податку) у звітному році.

Куди податковим агентам надати декларацію з туристичного збору?

Відповідно до п.п. 268.5.2 п. 268.5 ст. 268 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) згідно з рішенням сільської, селищної та міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляння туристичного збору може здійснюватися такими податковими агентами:

- а) юридичними особами, філіями, відділеннями, іншими відокремленими підрозділами юридичних осіб згідно з п.п. 268.7.2 п. 268.7 ст. 268 ПКУ, фізичними особами – підприємцями, які надають послуги з тимчасового розміщення осіб у місцях проживання (ночівлі), визначених п.п. 268.5.1 п. 268.5 ст. 268 ПКУ;
- б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб з метою їх тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі), визначених абз. «б» п.п. 268.5.1 п. 268.5 ст. 268 ПКУ, що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;
- в) юридичними особами, які уповноважуються сільською, селищною, міською радою або радою об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляти туристичний збір на умовах договору, укладеного з відповідною радою.

Податкові агенти сплачують туристичний збір за своїм місцезнаходженням щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк та відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, або авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому – до 28 (29) включно) на підставі рішення відповідної сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад (п.п. 268.7.1 п. 268.7 ст. 268 ПКУ).

Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового розміщення в місцях проживання (ночівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору в контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу (п.п. 268.7.2 п. 268.7 ст. 268 ПКУ).

Згідно з п. 63.3 ст. 63 ПКУ з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік в контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку) у порядку, встановленому наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 «Про затвердження Порядку обліку платників податків і зборів» із змінами та доповненнями (далі – Порядок).

Підпунктом 7.1 п. 7 Порядку визначено, якщо відповідно до законодавства у платника податків, крім обов'язків щодо подання податкових декларацій (розрахунків, звітів) та/або нарахування, утримання або сплати (перерахування) податків, зборів на території адміністративно-територіальної одиниці за своїм місцезнаходженням, виникають такі обов'язки на території іншої адміністративно-територіальної одиниці, то такий платник податків зобов'язаний стати на облік за таким неосновним місцем обліку у відповідному контролюючому органі.

Таким чином, декларація з туристичного збору подається податковим агентом за його місцезнаходженням до контролюючого органу де він перебуває на обліку.

Згідно з п.п. 268.7.2 п. 268.7 ст. 268 ПКУ податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору у контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу.

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу (п.п. 268.7.3 п. 268.7 ст. 268 ПКУ).

Аудиторами ДФС donараховано порушникам законодавства 19,1 млрд гривень

У січні-травні 2019 року підрозділами аудиту було проведено 2,0 тис. планових перевірок платників податків, 5,6 тис. позапланових перевірок та 1,4 тис. зустрічних звірок.

Зокрема, проведено 97 перевірок фінансових установ з відокремленими підрозділами, за результатами яких donараховано 452,8 млн гривень.

За результатами контролю за дотриманням вимог валютного законодавства donараховано пені за порушення термінів розрахунків у сфері ЗЕД на загальну суму 281,9 млн грн, а також податку на прибуток з іноземних юридичних осіб на загальну суму 197,3 млн гривень.

На виконання ухвал суду (у т.ч. отриманих у минулому році) проведено 25 документальних перевірок, donараховано грошових зобов'язань на суму 101,8 млн грн. Крім того, на виконання інших доручень правоохоронних органів, які надаються під час розслідування кримінальних проваджень, проведено 352 документальні перевірки та donараховано 279,5 млн гривень.

Проведено 375 документальних перевірок дотримання законодавства України з питань державної митної справи, donараховано 399 млн грн грошових зобов'язань.

Загалом за результатами контрольної-перевірочної роботи donараховано до бюджету 19,1 млрд грн, з яких узгоджено 6,7 млрд грн. (у т.ч. основного платежу з податку на прибуток – 1 662,4 млн грн, ПДВ – 2 126,5 млн гривень).

Реальний вклад підрозділів аудиту по забезпеченню надходжень до бюджету склав 5 044 млн грн: забезпечено надходжень грошовими коштами на 1 540 млн грн., зменшено від'ємне значення об'єкта оподаткування податком на прибуток на 16 794 млн грн, що упередило несплату податку у майбутньому на 3 023 млн грн, зменшено залишки від'ємного значення ПДВ, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного періоду на 481 млн гривень.

Сергій Білан: З початку року до суду направлено 19 кримінальних проваджень щодо 56 членів злочинних угруповань

З початку року до суду направлено 19 кримінальних проваджень про протиправну діяльність 56 членів злочинних угруповань – повідомив перший заступник Голови ДФС Сергій Білан.

За його словами, розслідування злочинів, вчинених у складі організованих груп і злочинних організацій, є пріоритетом в роботі слідчих підрозділів податкової міліції.

"Протягом 5 місяців поточного року слідчими підрозділами фінансових розслідувань в цілому розслідувалася майже 4 тис. кримінальних проваджень – зазначив Сергій Білан. – Закінчено досудове слідство та направлено до суду 647 кримінальних проваджень, що на 23 більше, ніж за аналогічний період минулого року".

Він також наголосив, що в направлених до суду кримінальних провадженнях забезпечено відшкодування завданих державі збитків в розмірі 372 млн грн., що на 123 млн. грн. перевищує розмір відшкодування за аналогічний період минулого року, а також з метою забезпечення відшкодування заподіяної злочинами шкоди заарештовано коштів і майна на загальну суму 482 млн грн., що в 4 рази більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Зміна адреси ФОП: куди звітувати та сплачувати єдиний податок

У разі зміни податкової адреси, пов'язаної зі зміною адміністративного району фізичною особою — підприємцем — платником єдиного податку, подання податкової декларації платника єдиного податку та сплата єдиного податку здійснюються за попереднім місцем податкової адреси (неосновним місцем обліку) до закінчення поточного бюджетного року, а починаючи з 1 січня наступного року — за новою податковою адресою (основним місцем обліку).

[ПК від 24.04.2019 р. № 1790/06-30-13-01-31/ПК.](#)

Готівковий та безготівковий дохід: як заповнити книгу обліку

У разі отримання доходу в готівковій та безготівковій, матеріальній або нематеріальній формі фізичною особою — підприємцем — платником єдиного податку запис у книзі обліку доходів здійснюється окремими рядками за підсумками робочого дня, протягом якого отримано дохід, у гривнях з копійками.

[ПК від 02.05.2019 р. № 1919/3/99-99-13-02-03-14/ПК.](#)

Чи сплачує ФОП орендну плату за державні землі

Підстава для нарахування орендної плати за земельну ділянку — договір оренди земельної ділянки (п. 288.1 Податкового кодексу України; ПК). Платник орендної плати — орендар земельної ділянки (п. 288.2 ПК).

Платники єдиного податку звільнені від обов'язку нараховувати, сплачувати й подавати податкову звітність, зокрема з податку на майно (у частині земельного податку). Виняток, передбачений підпунктом 4 пункту 297.1 ПК, — платники єдиного податку:

- першої — третьої груп за земельні ділянки, які вони не використовують у господарській діяльності;
- четвертої групи за земельні ділянки, які вони використовують у сільгосптоваровиробництві.

ДФС зауважила: фізособи — підприємці — платники єдиного податку, які уклали договори оренди землі з органами місцевого самоврядування, мають сплачувати орендну плату за земельні ділянки державної і комунальної власності.

[Лист ДФС від 20.05.2019 № 2267/6/99-99-13-02-03-15/ПК](#)

Вид діяльності ФОП не внесено до Реєстру платників єдиного податку – ДФС має підстави анулювати реєстрацію

Нагадуємо платникам, які перебувають на спрощеній системі оподаткування, що до реєстру платників єдиного податку вносяться відомості про платника єдиного податку, зокрема, види господарської діяльності.

Платник єдиного податку, який здійснює види діяльності, не зазначені у реєстрі платників єдиного податку, зобов'язаний перейти на сплату інших податків і зборів (загальна система оподаткування) з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності.

Отже, підприємець – платник єдиного податку не має права здійснювати види діяльності, які не зазначені у реєстрі платників єдиного податку.

У разі якщо підприємець отримує інші доходи, ніж від провадження підприємницької діяльності, у межах обраних ним видів такої діяльності, такі доходи оподатковуються за загальними правилами, встановленими ПКУ для платників податку - фізичних осіб.

Якщо платник самостійно не перейшов на загальну систему оподаткування, то реєстрацію платником єдиного податку може бути анульовано шляхом виключення з реєстру платників єдиного податку за рішенням контролюючого органу відповідно до п. 299.10 ПКУ.

У разі виявлення фіскальним органом під час проведення перевірок порушень платником єдиного податку першої-третьої груп вимог, встановлених для діяльності на спрощеній системі оподаткування, анулювання реєстрації платника єдиного податку проводиться за рішенням такого органу, прийнятим на підставі акта перевірки, з першого числа місяця, наступного за кварталом, в якому допущено порушення.

Зазначена норма передбачена п.177.6; п. 299.7; п.п. 7 п.п. 298.2.3, п. 299.11 ПКУ.

Юрособа - єдинник тимчасово припинив діяльність. Що з земельним податком?

Згідно з п. 269.1 ПКУ платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі.

Об'єктами оподаткування земельним податком є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні та земельні частки (паї), які перебувають у власності (п. 270.1 ПКУ).

Відповідно до абз. 1 п. 49.2 ПКУ платник податків зобов'язаний за кожний встановлений ПКУ звітний період, в якому виникають об'єкти оподаткування, або у разі наявності показників, які підлягають декларуванню, відповідно до вимог ПКУ подавати податкові декларації щодо кожного окремого податку, платником якого він є. Абзац перший п. 49.2 ПКУ

застосовується до всіх платників податків, в тому числі платників, які перебувають на спрощеній системі оподаткування обліку та звітності.

Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розд. XIV ПКУ (п. 269.2 ПКУ).

Зокрема, платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податку на майно (в частині земельного податку), крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку третьої групи для провадження господарської діяльності (п.п. 4 п. 297.1 ПКУ).

Тобто, у разі тимчасового припинення господарської діяльності, юридична особа – платник єдиного податку третьої групи не використовує для провадження господарської діяльності свої земельні ділянки, а тому не виконуються умови, які звільняють платника єдиного податку третьої групи від сплати земельного податку.

Отже, юридичні особи – платники єдиного податку – власники земельних ділянок (землекористувачі на правах постійного користування земельними ділянками) у разі тимчасового припинення господарської діяльності сплачують земельний податок на загальних підставах.